

35 Я Філіппъ ѡбори оустѣта та си, и нача ѡ това писаніе, и благовѣсти мѡ Исуса.

36 И като вжрвѣха по пжтъатъ, доидоха при една вода: и рече еундох: ето вода: що ми възкранава да се кръстимъ;

37 И рече мѡ Філіппъ: ако вѣрдувашъ ѡ сичко то си сѣраце, възможно е (да се кръстишъ). Я той ѡговори и рече: вѣрдувамъ зашо Исуса Христосъ е Сынъ Бжій.

38 И заповѣда да запратъ колесница та: и слѣзоха и двѣма та на вода та, и Філіппъ и еундох: и кръсти го.

39 Я когато излѣзоха ѡ вода та, дхъ гдень гракна Філіппа, и не виде го вече еундох: и ѡиваше си по пжтъатъ съ радостъ.

40 Я Філіппъ се намери во ижѡтъ: и като заминдуваше (ѡ тамъ) проповѣдоваше евангеліе то на сички те градове, доклѣ да дойде въ Кесарія.

ГЛАВА Ѳ.

Я савла, понеже дыхаше іоше съ оустрашеніе и съ оубійство на вржхъ оученицъ те Господни, ѡиде при дрхіереа та,

2 И иска ѡ неговъ писма

за соворица та, които бѣха въ Дамаскъ, што ако да намери некои да послѣдватъ на това оученіе, мжжѣ и женѣ, вжрзаны да ги доведѣ во Иерусалимъ.

3 И когато ѡиваше, като приближаваше вече до Дамаскъ, внезапно свѣтна ѡ некто околѡ неговъ, свѣтъ.

4 И като падна на земла та: чѡ гласъ който мѡ гобореше: савле, савле. що ме гѣнишъ;

5 Я той рече: кой си ты гди; а гдъ рече: азъ самъ Исуса, когото ты гѣнишъ: мжно ти е да риташъ срещ ржженъ.

6 Я той като трепѣраше и се чѡдеше, рече: гди, що ми заповѣдашъ да правимъ; а гдъ мѡ рече: стани и влѣзь въ градъ, и ще да ти се каже що ще да правишъ.

7 Я человекъ те цого идеха съ него стоѣха (като иждмѣни) та се чѡдеха, зашто гласъ чѡдеха, а никого не видѣха.

8 И станѣ савла ѡ земла та: и макаръ мѡ бѣха ѡборени очи те, не можеше да види ни едногѡ: и водѣха го држѣна та мѡ заржкѣ та и вовѣдоха го въ Дамаскъ.

9 И три дни не видеше: и нито їде, нито піеше.